

Dipl. ing. Ilija Kolarić

(Kukujevci, 15. srpnja 1927., Horvati, 17. svibnja 2020.)

U Horvatima, kraj Zagreba, je 17. svibnja 2020. godine napustio svoj časn i ovozemaljski život, ponosni hrvatski sin, naš dragi kolega i iskreni prijatelj dipl. ing. Ilija Kolarić, istaknuti stručnjak za voćarstvo, a iznad svega plemenit čovjek. Ilija je bio skroman, samozatajan, a život je provodio u duhu kršćanskog morala i slavne hrvatske tradicije. Vjerovao je da je smrt sretan prelazak u vječnost. U trenutku tjeskobe što nas je ostavio dragi kolega i prijatelj razmišljajući sjetih se trojice velikih hrvatskih pjesnika, koji zatečeni rastajanjem nadahnuto pišu. Tin Ujević: „Za let si dušo stvorena“.

Pjesnik Antun Branko Šimić piše:

„Bože budi nad mojom glavom moja pratilica zvijezda.

„Bože hvala Ti na daru vjere da smrt nije rastanak“.

Veliki Antun Gustav Matoš iz Srijema pjeva:

„One noći sam je

Gospodin sklopio moje vjeđe“

O Bože, Bože moj, opet Te gledam

I hvala Ti na daru vjere“

Dipl. ing. Ilija Kolarić završio je osnovno obrazovanje u rodnim Kukujevcima. Građansku školu upisao je 1939. godine, a završio 1943. u Vinkovcima. Zbog ratnih prilika vratio se u svoje rodno selo. Nakon rata u prosincu 1945. godine upisao se na Poljoprivredno šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Za vrijeme studija morao je, kao svako seosko dijete, zarađivati kako bi mogao studirati. Ima je sreću da je mogao honorarno raditi u Zavodu za voćarstvo Republike Hrvatske u Zagrebu, kod poznatih stratega i stručnjaka za

razvoj hrvatskog voćarstva dipl. ing. Ota Bohutinskog, dipl. ing. Stjepana Matkovića i dr. sc. Ive Modrića. Radio je kao student u pokusnim voćnjacima na fenološkim opažanjima tijekom vegetacije: cvatnje, oplodnje, opadanja plodova, vremena zrenja, zatim na izmjerama vegetativne razvijenosti, rodnosti i prosječne mase plodova. U tom radu stekao je prvo vrijedno praktično znanje iz voćarstva, znanje koje se najbolje postiže u voćnjaku, jer je voćnjak najbolja knjiga o voćarstvu. Svako je stablo u voćnjaku „pisac“ svoje biografije, pa se na njemu mogu očitati svi povoljni i nepovoljni utjecaji kroz koje je prošlo. Za vrijeme studija na Fakultetu stekao je bogato teoretsko znanje, koje je uspješno povezivao sa praktičnim iskustvom. Diplomirao je u Zavodu za voćarstvo, vinogradarstvo i vinarstvo, kojem je na čelu bio Prof. dr. sc. Nikola Šerman, nestor hrvatske voćarske, vinogradarske i vinarske znanosti. Poslije diplome zaposlio se u Zavodu za voćarstvo u Zagrebu, gdje je radio na zadacima: pomotehnike, agrotehnike, kalkulacija troškova podizanja, održavanja i ekonomičnosti voćarstva u novim intenzivnim voćnjacima. Bilo je to vrijeme kada se Zavod pripremao za podizanje 1000 ha jabuke u Borincima. Svi podatci iz pokusnih voćnjaka korišteni su za projektiranje svih budućih plantaža u Hrvatskoj kao što su: Borinci, Jasinje, Našice, Agroposavina i druge. Kolega Kolarić je radio na programu asanacije plantaža: P. D. Palić - Subotica, Ervenik - Đakovica (na Kosovu), PZ Našice, (objekt Kukljaš), voćnjacima Jasinje (Brod), PPK Zagreb (Zelina, Dugo Selo, Katoličko selište) i druge. Gotovo da i nema u Hrvatskoj većeg voćnjaka u kojem kolega Kolarić nije stručno pomagao. Uz dipl. ing. Ota Bohutinskog, dipl. ing. Stjepana Matkovića i dr. sc. Ivu Modrića radio je na projektiranju i održavanju prvih velikih intenzivnih voćnjaka u Hrvatskoj. Posebno treba istaći da je dipl. ing. Ilija Kolarić bio vrhunski stručnjak za rezidbu od početka formiranja uzgojnog oblika, rezidbu u punoj rodnosti, pomlađivanje i precjepljivanje. Zajedno sa ing. Franjom Štajmingerom radio je na uvođenju mlađih stručnjaka u rezidbu i formiranje, tada novog uzgojnog oblika za jabuku u našoj najvećoj, a tada i najvećoj u Europi, plantaži Borinci kraj Vinkovaca. Bio je to veliki odgovorni posao, koji je uspješno obavljen. Projektanti plantaže Borinci na čelu s dipl. ing. Otom Bohutinskim našli su se pred velikim izazovom, koji je ovjekovječen velikim uspjehom. Svi složeni problemi na koje su nailazili, bili su studiozno i stručno otklonjeni u održavanju velike plantaže. Svoje bogato praktično stručno znanje Ilija je rado prenosio na mlađe stručnjake. Isticao se stručnim radom u vođenju više većih voćnjaka u Hrvatskoj. Bio je pozivan i u druge dijelove bivše države gdje je rješavao aktualne probleme i savjetovao voćare, unoseći im uz praktičan rad i ljubav prema struci. Bio je skroman, nenametljiv, jednostavan, a uvijek spreman drugima pomoći. Znao je tužne dobrim savjetom utješiti. Ilija je bio

ponosan na svoj zavičaj, na svoj Srijem iz kojeg je od ranog djetinjstva ponio ljubav prema poljodjelstvu i hrvatskoj domovini. U prilikama predaha s posla u voćnjacima često nas je razveselio pjesmom iz Srijema. Bio je uvijek spreman braniti svoj nacionalni identitet, koji je ponio iz divnog i kićenog Srijema. Zbog domoljublja je puno propatio i trpio u doba komunističkog jednonumlja kad se nije smjelo ni riječju ni dijelom izraziti svoje domoljublje. Volio je svoju domovinu Hrvatsku i radovao se njenoj neovisnosti. Kolega Kolarić je ugradio sebe u temelje modernog industrijskog voćarstva u Hrvatskoj. Velike zasluge pripadaju Iliji Kolariću što je odgojio nekoliko mladih nasljednika, voćarskih stručnjaka, koji su danas uspješni privatni proizvođači. Za svoj rad dobio je puno priznanja i zahvalnica, a isticao je da su mu najdraža dva i to priznanje od uprave Borinci i Zagrebačke županije 2000. Voćari Hrvatske zadržat će dipl. ing. Iliju Kolarića u trajnom sjećanju. Dragi Ilija hvala Ti za sve dobro s kojim si nas darivao i za velike zasluge za razvoj hrvatskog voćarstva. Neka Ti je laka hrvatska gruda koju si tako iskreno volio.

Prof. dr. sc. Ivo Miljković

